DE TWEEDE NEDERLANDSCHE JAARBEURS

Bravo! Dat gaat er fiks van langs met onze Nederlandsche Jaarbeurzen. De eerste een succes, een groot succes; de tweede ziet ernaar uit of het nog een grooter succes worden zal. Alles is, zoo mogelijk, nóg beter in elkaar gezet dan bij de eerste; vorig jaar goedbevonden denkbeelden zijn opnieuw in de practijk gebracht, minder goed bevondene verworpen; nieuwe gerealiseerd; de omvang der terreinen is veel vergroot, er is, waar zulks maar eenigszins noodig was, verbeterd, ten gerieve van bezoekers en exposanten, en tot bloei dus van het geheel...

Het is een lieve lust de bedrijvigheid daar op de terreinen aan te zien. Het is een genoegen, de grootschheid van dat alles als voor den dag getooverd te zien met een degelijkheid en een stelligheid, die op een goede organisatie wijst. Het gaat er daar allemaal van langs alsof men het inrichten van jaarbeurzen al ik weet-niet-hoe-lang wel gewend is, zoo secuur, zoo als van een leien dakje. En dan te bedenken, dat het pas de tweede keer is, en de vorige, — die van verleden jaar, de eerste — nog maar een probeersel was.

Welk een succes echter, dat probeersel. Een verrassing gewoonweg, dat succes, want het overtrof de koenste verwachtingen; en niet het minst die van de Nederlandsche industrie zelf. Want, ge herinnert U, dat velen op de bekende traditioneele vaderlandsche manier, er eerst niet zoo heel veel in zagen, en liever de kat eens uit den boom wilden kijken. Maar al waren in den aanvang velen sceptisch gestemd, toch kwamen er gaandeweg meer en meer verstandige menschen te Utrecht zich aanmelden; ze wilden het wel eens probeeren; baat het niet, schaadt het niet, en wat kan je gebeuren als het eens met een sisser afliep. Een beetje geld weggegooid, maar dat moet je in zaken nu eenmaal wel eens meer doen... om de kans te hebben het zooveel maal terug te winnen. Echt overtuigd van de beteekenis van zoo'n nationale onderneming waren er betrekkelijk nog maar weinig deelnemers, maar nu is het anders. Nu zijn ook de kleingeloovigen tot groote voorstanders, en waar mogelijk tot propagandisten omgeslagen van de nationale industrie, en van haar dynamo: de Nederlandsche jaarbeurs.

Want geen beetje beschaamd zijn de kleingeloovigen uitgekomen. Terwijl de eerste jaarbeurs nog in vollen gang was, kon al tot een tweede besloten worden. Dat wil wat zeggen.

De Raad van Beheer ging hierbij zeer ernstig te werk, hij stelde n.l. onder de deelnemers van de Eerste een onderzoek in naar de door hen opgedane ervaringen en naar hun wenschen, waarmee bij een Tweede jaarbeurs rekening zou moeten worden gehouden. En de uitkomst van dit onderzoek was meer dan best; allemaal van nummer een tot nummer lest dubbel en dwars tevreden. Een kleine opmerking hier, een luttel critiekje daar, maar alles bij mekaar genomen: best naar genoegen geweest; verwachtingen overtroffen, aardig zijn geld opgebracht, onmiddellijk bereid ook op de volgende mee te doen....

Een fraai gedeelte van de Jaarbeurs-stad. Op den achtergrond de Dom.

Veel zaken, die in den lande nog niet zoo erg bekend waren, zagen na hun expositie op de Jaarbeurs hun naam verder verbreid, — iets dat in het zakenleven niet dan voordeelig wezen kan, dat snapt u; — maar ook groote industrieën, bekend door veel reclame en vertegenwoordiging in de groote plaatsen des lands, waren ook door de Jaarbeurs alweer gebaat, want afnemers, waaraan vroeger geen haar op hun hoofd gedacht had, kwamen uit de meest afgelegen negerijen opduiken, en.... maakten kennis. Nu, en eenmaal kennis gemaakt, en het artikel is goed..., nu, dan is een firma een heel eind op weg om 'n vasten klant te kweeken. Ook brachten de fabrikanten op de jaarbeurs nog weer eens dingen, die ongeschikt waren om den reizigers mee te geven; er kon daarbij rustiger gepraat en gedaan worden dan op reis; het exposeeren is goedkooper dan het op-reis-sturen, en met een paar flinke helpers in zoo'n stand kan je heel wat afdoen in een dag... En wat de voordeelen voor den afnemer betreft, die zijn ook niet gering. Een dagreisje naar een plaats, die met recht het centrum van het land heeten kan; duidelijke aanwijzingen waar je wezen moet op de terreinen; geen tijdverlies, geen storing in je dagelijksch bedrijf door tijdroovende bezoeken van firma Zus en Zoo. Om zoo te zeggen alle firma's tegelijk op het appel; je ziet dingen, waarvan je niet droomde; alle groote fabrieken en industrieën, anders over zooveel steden verspreid, zitten knus en geriefelijk en overzienbaar vlak naast mekaar; wat vroeger een dure en tijdroovende reis was, is nu een wandelingetje, een sprongetje van niks. Zóó in huis bij de bekende firma Die en Die, hup, en je staat op de vloer van Deze en Gene, haar concurrent... Tijd en geld, die schaarsche en nuttige dingen, worden door de Jaarbeurs bespaard als door de zuinigste zuinigheid en het verstandigste overleg...

De terreinen op Tivoli.

Het aantal deelnemers aan de Eerste Jaarbeurs bedroeg 690. Het bestuur zond hun allen een verzoek om hun omzet ter Jaarbeurs te